

Şule İ Sürur

— Nezahat KAYA · 19 Aralık 2020

ŞÛ'LE-İ SÜRUR

Çözülme zülfüne ey dilrübâ dil bağlayanlardan
Sakinma âteş-i aşkınla bağrın dağlayanlardan
Düşer mi ictinâb etmek seninçün ağlayanlardan
Sirişk-i çeşmimin bak farkı var mı çağlayanlardan

Enderunlu Vasıf__

Sonbahar akşamına hazırlanırken güneş
Şu gönlümü zülfüne bağlayanım Dilrûba
Zaman mesrûr etmezken ruhumda kör bir ateş
Gölgede hüznü bile dağlayanım Dilrûba

Varlığın susuzluğum içten içe acıtır
Endamın aynalara bin kez dönüp bakıtır
Yorgun zihnime şevkle gülüşünü akıtır
Taştıkça benliğimde çağlayanım Dilrûba

Geçmediğin gün olmaz muhabbet diyarımdan
Umut nefese yığın tükenmez şiarımdam
Kayıp gidersen eğer gülşen-i baharımdan
Sürgünümü yönüne y'egleyenim Dilrûba

Hatrınla âbâd benim, ince marazın serde
Akıl yürüteceğim ne kalp var ne göz derde
Can suyu niyetine sen şâd olup "yeter" de
Mes'ul olduğum hâli sağlayanım Dilrûba.

İçime sığdırdığım bir hayat bir de ölüm
Çok kez alnından öpüp kokladığımsın gülüm
Ziyânkâr çıkan sözden sana gelirse zulüm
Seninle, senden önce ağlayanım Dilrûba

Nezahat YILDIZ KAYA